

برده نقره‌ای

مقایسه تطبیقی ۲ جشن خانه سینما و فیلم فجر

● **رضا آشفته**: اگر بپذیریم که جایزه جشن خانه سینما یک جایزه مردم‌نهاد و صنفی است و جشنواره فیلم فجر بنا بر اینکه متولی‌اش وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است، یک جایزه دولتی است که بنا بر سیاست‌های دولت‌های مختلف حاکم بر جامعه ایرانی رنگ و فضای این جوایز نیز تغییر خواهد کرد. حال‌وهوای سینما را نیز دگرگون خواهد کرد اما اینکه امسال هجدهمین جشن خانه سینما خیلی شبیه به جشنواره سسی‌وچهارم بین‌المللی فیلم فجر دآوری کرده است، یک اتفاق خوشایند و البته همین نکته قابل‌بررسی است. برای آنکه بهتر بتوانیم روال عادی و تفاوت‌ها و شباهت‌های این دو جایزه ایرانی را بررسی کنیم، در ابتدا سه دوره را به طور نمونه بررسی می‌کنیم و درواقع با این رویکرد به دنبال ایجاد نگاهی قابل‌تأمل در این زمینه خواهیم بود که در نتیجه‌گیری به آن خواهیم پرداخت.

جشن هجدهم خانه سینما و جشنواره سی‌وچهارم فجر

«ابدو یک روز» در بخش سودای سیمِرخ در ۱۰ بخش نامزد دریافت جایزه است. اولین فیلم بلند داستانی روستایی در بخش‌های بهترین فیلم، کارگردانی، بازیگر نقش اول زن (پریزاد ایزدیار)، بازیگر نقش اول مرد (پیمان معادی)، بازیگر نقش مکمل زن (شیرین یزدان‌بخش)، بازیگر نقش مکمل مرد (نوید محمدزاده)، فیلم‌نامه (روستایی)، تدوین (بهرام دهقانی)، صدا (امین میرشکاری و سیدعلیرضا علویان) و چهره‌پردازی (سعید ملکان) شانس دریافت جوایز بخش سودای سیمِرخ را دارد. ابدو یک روز همچنین در جایزه جشن خانه سینما در پنج رشته برگزیده شده است و در قیاس این دو جایزه، شاید برتری این فیلم نسبت به بقیه فیلم‌های تولیدشده باشد که چنین نتیجه‌ای به‌دنبال داشته است که در هر دو گوی سبقت را برابرد و از سوی دیگر ورود یک فیلم‌ساز جوان با اولین فیلمش که چنین پيامدی را به‌دنبال داشته است، این نکته را به ما یادآوری می‌کند که او یک پدیده است که توانسته در جشن خانه سینما و جشنواره فیلم فجر داوران را با نگاه‌های مختلف به یک برابند مثبت برساند. به‌رحال مضمون اجتماعی و نگاه واقع‌گرایانه نیز در این دآوری‌ها برجسته می‌شود و این همان حلقه مفقودی است که می‌تواند سینمای ما را متوجه آن کند که هم مردم و هم سینماگران تشنه درک و دریافت واقع‌گرایانه از مسائل و موضوعات پیرامونی زیست‌بوم خویش هستند و اگر چنین نگاهی تقویت شود، مطمئناً فرازهای بهتری نیز پیش‌روی سینمای ایران قرار خواهد گرفت. این نگاه در دو دولت نهم و دهم تضعیف شده بود و دولت یازدهم همانند دولت‌های هفتم و هشتم دوباره مدنظر قرار گرفته و درواقع این نوع دولت‌ها موافق با انتقاد اجتماعی و سیاسی هستند و این خود ضرورتی بی‌بدیل برای تقویت جامعه مردم‌سالار برای احقاق حقوق اجتماعی مردم در تمام سطوح اجتماعی خواهد بود.

هفدهمین جشن خانه سینما و دوره سی‌وسوم فیلم فجر
هفدهمین جشن خانه سینما در حالی برگزیدگان خود را شناخت و فیلم سینمایی «چند مترمکعب عشق» با کسب یک دیپلم افتخار و هفت تندیس، فاتح مطلق این دوره لقب گرفت. در دوره هفدهم نیز همانند دوره هجدهم جشن خانه سینما ما را یک پدیده جوان مواجه کرد و این خود می‌تواند رویکردی ویژه برای تقویت سینمای ایران باشد که در یک دآوری کلیت سینما را متوجه حضور چهره‌های جوان، مستعد و آینده‌داری خواهد کرد که باید همچنان بر آن تاکید شود. فیلم چند مترمکعب عشق در این موارد حائز رتبه برگزیده شده است. استعداد تازه (فیلم اول) برای جمشید محمودی کارگردان، بهترین طراحی صحنه برای آبتین برقی، بهترین نقش مکمل مرد برای ناصر طراح، بهترین تدوین برای سپیده عبدالوهاب، بهترین بازیگر نقش اول مرد برای ساعد سهیلی، بهترین فیلم‌نامه برای جمشید محمودی، بهترین کارگردانی برای جمشید محمودی و بهترین فیلم برای نوید محمودی. اما در دوره سی‌وسوم فیلم فجر، برنده واقعی و اقبال با فیلم «رخ دیوانه» کار ابوالحسن داوودی بود. او هم آ چهره‌های فعال و پویایی است که همواره در سینمای اجتماعی و کمدی خوش درخشیده است. رخ دیوانه پنج سیمِرخ جشنواره فیلم را در سال ۹۳ دریافت کرد. رخ دیوانه در این موارد سیمِرخ بلورین دریافت کرد: سیمِرخ بلورین بهترین جلوه‌های ویژه بصری به وحید قطبی‌زاده، سیمِرخ بهترین صداگذاری به بهمن اردلان، سیمِرخ بلورین بهترین کارگردانی به ابوالحسن داوودی و سیمِرخ بلورین بهترین فیلم به بیتا منصور. به‌رحال جشن خانه سینما، هم آ نگاه کمی و هم کیفی فرصت و حوصله بیشتری را می‌طلبد. با آنکه سابقه جشنواره فیلم فجر بسیار است و همچنان از نام و نشان بهتری برخوردار است، اما اگر خانه سینما بتواند دقیق‌تر به روند دآوری‌هایش ادامه دهد، در آینده حتی از جشنواره فیلم فجر نیز اسم و رسم بهتری خواهد یافت.

بهناز شیربانی: جشن هجدهم خانه سینما پایان غافلگیرکننده‌ای داشت. جشنی که بسیاری از اهالی سینما، در معرفی برگزیدگانش دخیل بودند و امسال به صورت آکادمیک و با حضور افرادی از تمام صنوف سینمایی، برگزار شد. کمال تبریزی در صحبت‌هایش، پیش از اعلام نام برگزیدگان جشن، به نکاتی درباره حفظ نام برگزیدگان تا لحظه اعلام نتایج، اشاره کرد و اینکه حدود ۵۰ رای پیش از برگزاری جشن شمرده شد و شخصا با نامزدها برای حضور در مراسم تماس گرفته و ازاین جهت هیچ‌کس نمی‌داند برنده شده یا نه. نکته درخور توجه درصحبت‌های تبریزی، درباره چگونگی دآوری‌های جشن بود، او گفت: «داوران زیادی فیلم‌های جشن امسال را تماشا کردند و برای رای‌گیری شرکت داشتند که در بسیاری از بخش‌ها، نتایج آرا اختلاف کمی با هم داشت؛ به‌طوری‌که حتی در مواردی اصطلاحاً به ویدئوچک نیاز بود. به همین دلیل اعلام می‌کنم در جشن امسال تمام نامزدها در همه رشته‌ها، برگزیدگان واقعی سینمای ایران هستند.»براین‌اساس محمد بدرلو برای فیلم «عترافات آدم‌بند خطرناک من»، برگزیده بخش عکاسی فیلم بود. او برای همین مجموعه، موفق به کسب سیمِرخ بلورین جشنواره فیلم فجر شد. ایمان کریمان برای «ایستاده در غبار»، جایزه جلوه‌های ویژه میدانی را دریافت کرد. کریمان در جشنواره فیلم فجر نیز موفق به کسب این جایزه شد. شهرام خلیج، تندیس بهترین چهره‌پردازی را برای «ایستاده در غبار» دریافت کرد، طراحی بهترین لباس به غزاله معتمد برای «ابد و یک روز» اهدا شد. آرش قاسمی، تندیس بهترین صداگذاری را برای «خشم و هیاهو» دریافت کرد. تندیس بهترین صداپرداری به امین میرشکاری برای «ابد و یک روز» تعلق گرفت. تندیس بهترین طراحی صحنه را امیرحسین قدسی برای «ازدها وارد می‌شود»، دریافت کرد. هادی اسلامی برای جلوه‌های بصری «بادیگارد» تندیس جشن را دریافت کرد، او در جشنواره فجر نیز جایزه این بخش را دریافت کرده بود. کارن هامونفر تندیس بهترین موسیقی متن «بادیگارد» را دریافت کرد. بهرام دهقانی تندیس بهترین تدوین «ابد و یک روز» را دریافت کرد، او در جشنواره فجر نیز برای فیلم جایزه جشنواره را دریافت کرده بود. هومن بهمنش جایزه بهترین فیلم‌برداری «ازدها وارد می‌شود» را دریافت کرد. نوید محمدزاده نیز همانند جشنواره فیلم فجر، به‌عنوان بهترین نقش مکمل مرد معرفی شد. فرشته صدرعرفایی بهترین بازیگر مکمل

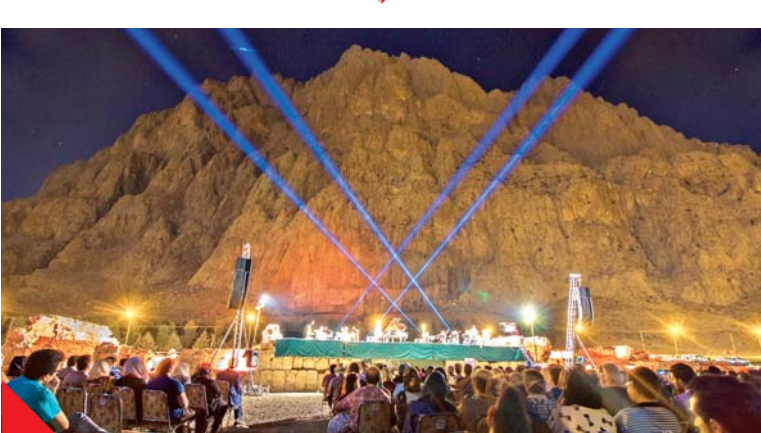
نکته درخور توجه برگزیدگان بسیاری از بخش‌های جشن، همخوانی آنها با جشنواره فیلم فجر است. اتفاقی که به ندرت هر ساله، در جشن‌های خانه سینما رخ می‌داد، اما این‌بار تکرار آسانی در هر دو جشن پُررنگتر از همیشه است. احمد طالبی‌نژاد (منتقد سینما) در گفت‌وگو با «شرق» در پاسخ به این پرسش که نظر او درباره اعلام نتایج دآوری‌های جشن خانه سینما و تشابه زیاد آن با دآوری‌های جشنواره فیلم فجر چیست؟ گفت: «این اتفاق را می‌توان از جهتی مثبت و از جهتی منفی

۱

نخستین اجرای فستیوال شب‌های موسیقی بارانا در بیستون برگزار شد

به نام فرهاد، به کلک شهر داد

پرک چاوشی

پرک چاوشی

از برنامه وجود داشت. با توجه به تعدد کنسرت‌ها در باستان امسال در کرمانشاه، مسافرت آخر تابستان و پیوندهای ازدواج این شب‌های عید و در نهایت مسافت ۳۰کیلومتری کرمانشاه تا بیستون، به عقیده من استقبال بی‌نظیر بود؛ کمالاینکه این فستیوال رخدادی ناشناخته برای مردم بود و حالا نوید اتفاقات خوبی را در این شهر می‌دهد». اما یکی دیگر از حاضران با کمی گلایه از شرایط صداپرداری و محیط‌سازی می‌گوید: «بلندگوهای جسو و بلندگوهای پشت اختلاف زمانی داشتند، من که وسط نشسته بودم، صدا را با اختلاف می‌شنیدم و گیج شدم و به‌ناچار صندلی خود را عوض کردم؛ البته فکر می‌کنم چون برای خود برگزارکنندگان هم تجربه جدیدی بود، این ناهماهنگی‌ها طبیعی است و امیدوارم در اجراهای بعدی این مشکل حل شود». او همچنین خواست تا مدیران برگزاری فستیوال از این فرصت برای کارگاه‌های آموزشی استفاده کنند. اما تهمورس پورناظری با اشاره به اینکه با برگزاری این جشنواره و آمدن بهترین‌های موسیقی ایران به کرمانشاه، شرایط استفاده از این تابسیل آموزشی فراهم شده است، گفت: «در کنار اجراهای فستیوال، مسترکلاس‌ها و کارگاه‌هایی برگزار خواهد شد که برنامه آن از طریق مؤسسه بارانا اطلاع‌رسانی می‌شود. از پنج گروه حاضر، چهار گروه «کامکارها»، «شمس»، «بارتولومی و بیتمن» و «شهراب پورناظری و آنتونیو ری» مسترکلاس برگزار خواهند کرد. اجرای گروه پالت نیز به خاطر هم‌زمانی با شهادت

«خشم و هیاهو» در تورنتو با هومن سیدی

سابقه ساخت چندین فیلم و ایفای نقش در تاتر، سینما و تلویزیون را در کارنامه خود دارد. «خشم و هیاهو» در سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر در شش قسمت کاندیدای دریافت جایزه بود که سیمِرخ بلورین بهترین فیلم‌برداری و جایزه ویژه هیات داوران را از آن خود کرد. این فیلم موضوعی اجتماعی و جنایی دارد؛ در خلاصه این فیلم آمده

موفقتی را ثبت کند. برای او خوشحالم و درعین‌حال نگران هم هستم. این فیلم پشت موضوعش پنهان شده است، درصورتی‌که فیلم‌نامه مشکلاتی دارد و دارای حفره‌هایی است. جایزه بهترین فیلم‌نامه به متی که خیلی هم بی‌عیب‌ونقص نیست، به نظر من می‌تواند آغاز یک سقوط هم باشد. نگران سعید روستایی هستم؛ چراکه از الان به بعد هر فیلمی که بسازد از نظر تعداد جوایز با «ابد و یک روز» مقایسه می‌شود. در نهایت به اعتقاد من جایزه بهترین فیلم‌نامه متعلق به «ابد و یک روز» نبود. طالبی‌نژاد افزود: «از نظر من الگوی «ابد و یک روز» فیلم «تنگنا»ی امیر نادری است، ولی با این تفاوت که «تنگنا» بیش از ۴۰ سال پیش ساخته شده است و فیلم‌نامه اشکالات کمتری از «ابد و یک روز» داشت».

آنان که کاندیدا شدند: آنان که نشدند

سبروس الوند، کارگردان صاحب‌نام سینمای ایران، نیز درباره چگونگی دآوری‌های جشن هجدهم به «شرق» گفت: «ماهیت جشنواره فیلم فجر با جشن خانه سینما، تفاوت‌هایی دارد. دآوری‌های جشن خانه سینما امسال با حضور تعداد بسیار زیادی از اعضای صنوف برگزار شد و به‌عنوان یکی از داوران– غیر از یکی، دو مورد– در بیشتر آنها رای داده بودم و این خاصیت رای‌گیری به‌صورت آکادمیک است که هرچه تعداد داوران بیشتر می‌شود، نگاه سلیقه‌ای کاهش پیدا می‌کند و با حضور نزدیک به ۴۰۰ داور نمی‌توان تصور کرد صلحت اندیشی صورت گرفته است.»او ادامه داد: «سیستم رای‌گیری در این دوره از جشن، به‌گونه‌ای بود که در دوره اول هر صنف کاندیدای صنف خودش را معرفی می‌کرد و در مرحله بعد، می‌توانستیم به نامزدهایی از صنوف دیگر رای بدهیم، وقتی در دور اول مثلاً پنج کاندیدا وجود داشت، باقی صنوف نیز باید در مرحله بعد بین این پنج نفر رای‌گیری می‌کردند.» الوند افزود: «به اعتقاد من، بازی طناز طباطبایی در فیلم «خشم و هیاهو» فوق‌العاده بود؛ درصورتی‌که حتی کاندیدا هم نشد، البته بازی باران کوثری به‌ویژه در «جامه‌دران»، خوب بود یا بسازی پریزاد ایزدیار در «ابد و یک روز»، که او هم کاندیدا نشد. در باقی رشته‌ها به نظر من در درستی اهدا شد. اما مثلاً در رشته فیلم‌برداری از نظر من علیرضا زرین‌دست در «مزار شریف» یا محمود کلاری در «مرگ ماهی»، فیلم‌برداری بسیار خوبی داشتند که دیده نشد. در مجموع به اعتقاد من انتخاب‌ها خوب بود. درخشش «ابد و یک روز» در جشن هجدهم، همانند جشنواره فیلم فجر، نشان‌دهنده حقانیت این فیلم است که توانست نظر داوران را جلب کند».

پرک چاوشی

شد. به‌علاوه مردم خونگرم و صمیمی هم استقبال زیادی کردند که برای من شبی فراموش‌نشدنی و رؤیایی بود.
۴ برای ارم دور است که به کرمانشاه می‌آید و حالا دو کوهپایه بیستون ناخند.
فکر می‌کنید بیستون همان طور که به گفته خودتان در هنگام اجرا، شما را تحت‌تأثیر قرار داد. در آینده برای ساخت یک قطعه جدید منشأ الهام باشد؟

حتماً می‌تواند باشد و همان‌طور که حین اجرا قطعه «زیبایی عشق» را به شیرین و فرهاد تقدیم کردم؛ چون با فضا مناسبت داشت، حالا هم فکر می‌کنم می‌تواند سرچشمه ساخت قطعه‌ای در آینده باشد؛ اما نیاز به زمان دارد؛ اگرچه من فرصت بسیار کوتاهی را در بیستون گذراندم؛ چون به‌عنوان رهبر ارکستر سمفونیک تهران مسئولیت‌هایی دارم که نمی‌توانم آنها را رها کنم. حتی فرصت نشد تمام بناهای تاریخی منطقه را ببینم؛ اما امیدوارم در فرصتی دیگر تمام خاطره‌های این سفر را مرور کنم و اثری مرتبط با آن فضا خلق کنم که اندکی از عظمت این بنای تاریخی در آن متجلی شود. این نیز همان‌طور که پیش‌تر گفتم، نیاز به زمان دارد؛ چون در خلق یک اثر هنری عوامل زیادی دخالت دارند.

۴ در دو سفری که به کرمانشاه داشته‌اید، تابسیل موسیقی کلاسیک در کرمانشاه را چقدر دیدید و تأثیر اجرای شما در شهرستان‌ها بر جذب علاقه‌مندان به این سبک موسیقی چقدر خواهد بود؟

من اصلاً با برچسب‌زدن به موسیقی و دسته‌بندی به سبک‌ها موافق نیستم و موسیقی‌ای را خوب می‌دانم که پرداخت شده باشد و عمق داشته باشد و در نهایت با مردم ارتباط برقرار کند. این نام‌گذاری‌ها خیلی برای من مهم نیستند. من موسیقی «شهرداد روحانی» را می‌نوازم و تمام آثار من ساخته خودم است. در اجرای بیستون هم همان‌طور که مردم می‌گفتند، این اجرا با مخاطبان ارتباط خوبی برقرار کرد که این مهم‌ترین اصل کار هنری است، چراکه اگر کار هنری با مردم ارتباط برقرار نکند، فاقد ارزش است. من فکر می‌کنم موسیقی من به همان اندازه با مردم کرمانشاه ارتباط برقرار کرد که با مردم دیگر نقاط جهان. این خود سرچشمه علاقه‌جویان به موسیقی خواهد شد و به‌نوعی مسترکلاس به حساب می‌آید. خیلی‌ها پس از اجرا آمدند و از من پرسیدند که چطور باید موسیقی را شروع کنند و در کلاس‌های آموزش من شرکت کنند. این اتفاق خوبی است؛ چراکه موسیقی علاوه بر آنکه هنر باشد، یک علم است و باید به صورت علمی یادگیری شود.

۴ برای اجرای بارانا به کرمانشاه سفر خواهید کرد؟
اگر از من دعوت شود، حتماً دوباره به بیستون و کرمانشاه باز خواهم گشت.

زیر آسمان فیروزه‌ای

آپ آرت مان برگزار می‌کند

هفته فرهنگی صلح و مقاومت

● **شرق**: هفته فرهنگی صلح و مقاومت امسال در مؤسسه فرهنگی «آپ آرت مان» از ۲۴ تا ۳۱ شهریور برپا می‌شود. در این هفته هر روز یک فیلم مستند از ساعت ۱۷ تا ۱۸ و یک نشست کارشناسی از ساعت ۱۸ تا ۱۹:۳۰ و یک فیلم بلند داستانی مرتبط با برنامه‌های همان روز، از ساعت ۲۰ تا ۲۲ به نمایش گذاشته می‌شود. این برنامه با همراهی حبیب‌احمدزاده، بابک احمدی، کمال اطهاری، کمال تبریزی، زهره تنکابنی، منیژه حکمت، محمد شیروانی، دکتر طاهریان، رضا کیاپیان، محمد مهدی، حسن نجاریان، ماجد نیسی و ... و همچنین با نمایش فیلم‌های مستند «گیلاس‌هایی که کمپوت شدند» و «کاندیدا» از محمد شیروانی، «بهترین مجسمه دنیا» از حبیب احمدزاده، «پریچ سیاه» از ماجد نیسی، «ماشین روز قیامت» از سودابه مرادیان، «۲۳ و یک نفر و پنج دوربین شکسته» از عماد پورزات و گوی داویدی و نمایش فیلم‌های داستانی «دیان» از ژاک اودیار، «دوده زمین» از کمال تبریزی، «سرزمین هپچکس» از دنیس تاوویچ، «جزیره ذرت» از گئورگ اوواشولی، «خاک و خاکستر» از عتیق رحیمی و «ما حالا کلاچیم» از نادین لیکي برپا می‌شود. ۳۱ شهریور صصاد با ۲۱ سپتامبر، روز جهانی صلح است. این روز اولین‌بار در سال ۱۹۸۲ از سوی سازمان ملل متحد اعلام شد و هرساله در این روز، «زنگ صلح» در مقر سازمان ملل به صدا درمی‌آید. این زنگ از سکه‌های گلدانی رنگ نوشته شده است: «زندہ‌باد صلح مطلق جهانی». هرساله به مناسبت این روز، سازمان‌ها و نهادهای دولتی و غیردولتی در جهان، مراسمی برپا می‌کنند. امسال مؤسسه فرهنگی آپ آرت مان، از ۲۴ تا ۳۱ شهریور، هفته فرهنگی صلح و مقاومت را برگزار می‌کند. در این هفته، هر روز یک فیلم مستند از ساعت پنج تا شش و یک نشست کارشناسی از ساعت شش تا هفت‌ونیم و یک فیلم بلند داستانی مرتبط با برنامه‌های همان روز از ساعت هشت تا ۱۰ شب به نمایش گذاشته و برگزار می‌شود. برای شرکت در نشست‌های کارشناسی، تهیه بلیت هر کدام از فیلم‌های همان روز کافیست. برای اطلاع بیشتر با شماره ۸۸۸۶۶۷۴۴ از ساعت ۱۱ تا ۱۸ تماس بگیرید.

«ارف» با پیام احترام به کودکان به صحنه رفت

● **شرق**: کنسرت گروه موسیقی «ارف» به رهبری مسعود کنسرت نظر با پیام احترام به کودکان و ایجاد وحدت و هم‌بستگی در جامعه روی صحنه رفت. این کنسرت در تالار وحدت با اجرای قطعه «فردا» به خوانندگی جابود عسکری آغاز شد. پروژه «تک‌نوازی ممنوع» که اثری مشترک از گروه «ارف» و گروه حرکت «آلترناتیو» است، بخش بعدی این اجرا بود. «تک‌نوازی ممنوع» با خروج جابود عسکری و حضور آرزو روشناس به‌عنوان راوی داستان، روی صحنه آغاز شد. روشناس در این اجرا، داستان باغ موسیقی را تعریف کرد که به‌دلیل خودبرتربینی و غرور سازهای ویلن و ابوا، وحدت و دوستی میان سازهای موسیقی در آنجا از بین رفته بود. در میان روایت داستان، قطعات «باران»، «زمستان»، «سپرواز» و «باغ پاییز» اجرا شدند. در ادامه داستان و با حضور تنبک با اجرای رنگ‌های «پریچهر و پریزاد» و غنی و فقیر» همراه با تار، دوباره نوای هم‌نوازی را به گوش دیگر سازها رساند و آنها را دوباره یکپارچه کرد. در پایان این بخش نیز قطعه «رقص شرق» اجرا شد. با حضور جابود عسکری روی صحنه، قطعه «سرزمین من» اجرا شد. این قطعه یک‌بار دیگر نیز با همراهی مخاطبان به اجرا درآمد. گروه حرکات نمایشی با اجرای نقش سازهای مختلف، در این کنسرت که عصر روز ۲۲ شهریور اجرا شد، هنرنمایی کرد.

مراسم یادبود «وحید جعفرنژاد» در مؤسسه ماه مهر

● **شرق**: مراسم یادبود مرحوم وحید جعفرنژاد، روز چهارشنبه ۲۴ شهریور، ساعت ۱۵ تا ۱۷ عصر از سوی مؤسسه ماه مهر برگزار می‌شود. در این مراسم هنرمندانی چون نصرت‌الله مسلمیان، بابک اطمینانی، امیر سقراقطی، شاهین نوروزی، علیرضا آدم‌بکان و... سخنرانی خواهند کرد. همچنین طینوش بهرامی در این مراسم، به‌یاد این نقاش جوان، اجرای موسیقی خواهد داشت. پیکر وحید جعفرنژاد، هنرمند عرصه هنرهای تجسمی، ۱۱ شهریور، به خاک سپرده شد. وحید جعفرنژاد متولد ۱۳۶۴ در تهران و برگزیده منتخب نسل نو در سال ۱۳۸۸ بود. آثار این نقاش جوان علاوه بر نمایش‌های متعدد در ایران، در گالری‌های ژاپن و موزه فابریک در آلمان، پروژه متحdan در دبۍ، گالری هیلدبرند و موزه پاک سونیس، پروژه فوون در پکن و آرت فر اوبوئی به نمایش درآمده است.